

KLAGANDE

Skatteverket
Storföretagsregionen, Göteborgskontoret
403 32 Göteborg

MOTPART

B AB
[Redacted]

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Göteborgs dom den 11 februari 2011 i mål
nr 3570-3573-10, se bilaga A

SAKEN

Fråga om tillämpning av den s.k. korrigeringsregeln i 14 kap. 19 §
inkomstskattelagen (1999:1229), IL, vid eftertaxering 2003-2006
Ersättning för kostnader i förvaltningsrätten

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Med ändring av förvaltningsrättens dom fastställer kammarrätten Skattever-
kets beslut den 4 december 2008 i den del de avser taxering för B AB
2003-2006.

Kammarrätten avslår överklagandet när det gäller ersättning för kostnader i
förvaltningsrätten.

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att förvaltningsrättens dom ska ändras så att Skattever-
kets beslut fastställs och att ersättningen för kostnader i förvaltningsrätten
begränsas till 15 000 kr. Skatteverket anför följande.

Frågan i målen är om den ersättning **B AB** har betalat till **Inc** för utförda tjänster som avser 2002 och 2003 har varit armlängdsmässig. Den bokförda vinsten hos **Inc** har inkluderat kostnader från verksamhet som **Inc** bedrev innan avtalet med **bolaget** ingicks. Det var inte armlängdsmässigt att inkludera dessa kostnader vid beräkning av ersättningen till **Inc**.

Till sin ordalydelse avser avtalet mellan **B AB** och **Inc** utförande av tjänster och ersättning för dessa. Avtalets teknik för att ersätta tjänsterna är att beräkna skillnaden mellan en garanterad vinst och den bokförda vinsten. Vare sig detta avtal eller internprissättningspolicyn berör situationer då ett företag går in i ett nytt affärsförhållande. De beskriver endast ett löpande transaktionsflöde och hur detta ska ersättas. Inte på något ställe finns angivet att **B AB** åtar sig att stå för kostnader som hänför sig till risker hos **Inc** som inte har någon koppling till de tjänster **Inc** ska utföra åt **B AB**. Det saknas stöd för att anse att avtalet har omfattat annat än de tjänster som nämns där.

Även om **B AB** och **Inc** skulle anses ha avtalat om att **B AB** ska bära risken och därmed ersätta de historiska kostnaderna återstår frågan om ett sådant avtal är armlängdsmässigt. Resonemanget att den aktuella risken skulle ha varit mycket liten bygger på ett förenklat synsätt. Risken måste bedömas med hänsyn dels till sannolikheten att den inträffar, dels till vad det maximala utfallet kan bli. En hög risk för att betala 100 kr kan inte jämföras med en låg risk för att betala 1 miljon kr. Vidare kan en risk att förlora inte uppvägas av en möjlighet att vinna. Det är här fråga om en risk för att **Inc** skulle bli skyldigt att betala belopp av helt okänd storlek och någon begränsning synes inte föreligga t.ex. när det gäller skadeståndsansvar för asbestskador. Det är därför en betydande risk, som ett oberoende företag skulle ha undvikit. Det saknar betydelse att **B AB** har bedömt att de avsättningar som gjorts hos **Inc** skulle vara tillräckliga, eller att sannolik-

heten för överavsättning skulle vara lika stor som för underavsättning. Det är fortfarande en risk för en kostnad om ett okänt belopp och den risken kan inte vägas upp av en möjlighet att vinna ett belopp som högst kan uppgå till avsättningen.

Ett vanligt avtalsvillkor vid företagsförvärv är att om väsentliga oväntade utgifter från den tidigare verksamheten uppkommer ska priset sättas ned. Här finns inga sådana villkor. Det är inte armlängdsmässigt att sluta så omfattande avtal utan någon form av gardering med särskilda villkor.

Den löpande ersättningen för de tjänster som avtalats mellan **B AB** och **Inc** motsvarar den nivå som oberoende parter erhåller för motsvarande tjänster vid jämförbara förhållanden. Jämförelseföretagen bär generellt sett alla de risker som är förknippade med den verksamhet de bedriver. De måste därför ha en prissättning gentemot sina kunder som ger utrymme för att själva kunna finansiera kostnader som uppkommer på grund av olika risker. För tillverkning har jämförbara företag, enligt **B AB**'s egen utredning, haft en avkastning i intervallet 9,3–17,6 procent. För distribution har jämförbara företag haft ett vinstpåslag motsvarande ett intervall på 10–35 procent. Om man för 2002 räknar om beloppen med hänsyn till den ersättning **Inc** har erhållit för historiska kostnader blir det faktiskt erhållna vinstpåslaget 153 procent inom ramen för distributionstjänsten. Vid en motsvarande beräkning för tillverkningstjänsten blir den faktiskt erhållna avkastningen 52,7 procent. Även utan dessa omräkningar ligger de utgivna ersättningarna på de högsta nivåer som har kunnat accepteras, med hänsyn till att **Inc** genom avtalet har fått en lägre risknivå än vad oberoende företag har.

B AB kan inte ta över **Inc**'s resultat. Ersättningen ska vara baserad på försäljning. Den aktuella typen av avtal innebär generellt att ett företag på uppdrag av ett annat får ersättning för utförda tjänster med ett belopp som motsvarar nedlagda kostnader med tillägg för vinst. Risken för leverantören

minimeras i utbyte mot att vinstnivån blir låg. Detta innebär att en jämförelse på nivån operativt resultat utan justeringar är godtagbar endast i en situation då leverantörens kostnader och intäkter i sin helhet har samband med det avtalade uppdraget åt uppdragsgivaren. Här är det inte så, eftersom de aktuella kostnaderna inte har samband med några uppdrag för **B AB**.

Vid avtalstillfället fanns det prognoser som visade att **B AB** beräknades få utge ersättning till **Inc** med nästan 3 300 miljoner kr under perioden 2002–2006. Det visar att **Inc** hade en svag förhandlingsposition och att **Inc**, om det hade varit ett oberoende företag, knappast skulle ha kunnat förmå **B AB** att ta över avsevärda risker som inte hade med avtalet att göra. Att så ändå har skett beror på intressegemenskapen.

B AB anser att överklagandet ska avslås och anför följande.

Avtalets konstruktion och lydelse samt parternas agerande talar starkt för att partsavsikten varit att de aktuella riskerna skulle ingå i beräkningsgrunden för **Inc**'s operativa resultat. Ersättningsnivån till **Inc** har inte bestämts utifrån hur oberoende företag ersätts. Den har i stället bestämts utifrån det operativa resultatet i oberoende företag. Dessa företags operativa resultat har självfallet påverkats av historiska händelser. Att ersätta en s.k. *Service Provider* baserat på det operativa resultatet är en av OECD godkänd metod och i praktiken den mest använda, främst av det skälet att resultatet då kan jämföras med motsvarande resultat hos fristående företag, vilket innefattar även de kostnader och intäkter för historiska händelser som påverkat deras resultat. Avtalet ska alltså tolkas så att kostnader relaterade till historiska händelser ska ingå i beräkningsgrunden.

Frågan är därefter om det var armlängdsmässigt att ingå detta avtal.

Avsättningar för garantikostnader och för kostnader för krav avseende hantering av asbest gjordes i **Inc**'s bokslut för 2001. **Inc** var då en del av **Inc**-koncernen. Avsättningarna granskades och godkändes av revisorerna

och är en del av koncernens redovisning för 2001. På grund av händelser som inträffade under 2002 bedömdes det nödvändigt att öka avsättningarna för garantiåtaganden och för krav avseende hantering av asbest. Det är alltså inte fråga om oväntade utgifter, som bolaget tidigare inte haft någon vetskap om. Det är inte något vanligt avtalsvillkor att en köpare kan gå tillbaka till säljaren och kräva att avtalade villkor inte ska gälla för att en kostnad eller risk som köparen vid avtalets tecknande bedömt och godkänt enligt vedertagna principer visat sig bli större på grund av senare inträffade händelser.

Avsättningarna 2001 avspeglade det förväntade utfallet och var granskade av revisorerna. Risken var därmed värderad och prissatt. Genom avtalets utformning övergick det ekonomiska ansvaret till **B AB**. Något hinder för ett sådant riskövertagande har inte uppställts av OECD. Tvärtom utgör detta grundbulten i alla resultatbaserade metoder för internprissättning. Skatteverket har heller inte visat varför den löpande ersättningen skulle ha varit högre. Bolaget hade rimlig anledning att anta att risken var mycket liten och att utfallet likaväl kunde ha blivit till bolagets fördel.

Bolaget har, när det gäller tillverkning och distribution, erhållit 2 700 miljoner kr mer från **Inc** än vad som betalats till **Inc**. Detta belopp inkluderar de nu aktuella kostnaderna som relaterar till historiska händelser. De prognoser om resultatet som Skatteverket nämner inkluderar kostnader för forskning och utveckling om totalt ca 3 800 miljoner kr.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Vad målen gäller

Frågan i målen är om **B AB** har slutit avtal med koncernbolaget **Inc** på villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare och om detta i så fall har lett till att **B ABs** skattemässiga resultat har blivit lägre. Målen gäller eftertaxering och

Skatteverket måste därför styrka dessa förhållanden för att vinna bifall till sin talan.

Inc blev en del av **Inc**-koncernen från år 2001. I enlighet med koncernens generella strategi omvandlades **Inc** från att ha varit ett bolag med omfattande verksamhet med egna tillgångar och risker till att bli en osjälvständig uppdragstagare i koncernen, en s.k. *Service Provider*. Fram till 2001 gjordes avsättningar i **Inc** som skulle motsvara de risker som bolaget då hade. **B AB** bedömde därefter att riskerna i **Inc** var mycket små. **B AB** och **Inc** träffade ett avtal om den löpande verksamheten (*Master Service Agreement* eller tjänsteavtalet), som i nu aktuella delar gäller från den 1 januari 2002. Vidare överlät **Inc** sina immateriella tillgångar till **B AB**. Enligt tjänsteavtalet ska **Inc** utföra vissa tjänster åt **B AB** mot en på visst sätt beräknad ersättning. Ersättningen grundar sig i princip på det operativa resultatet i **Inc** och ett prispåslag beräknat utifrån uppgifter om motsvarande resultat i andra företag, utanför **Inc**-koncernen. När avtalet började tillämpas, under 2002 och 2003, visade det sig att vissa avsättningar som **Inc** hade gjort under tidigare år inte var tillräckliga och att ytterligare avsättningar behövde göras. Under 2002 minskades också vissa avsättningar. Dessa förändringar påverkade beräkningen av **B AB** ersättning till **Inc** för de tjänster som **Inc** utförde.

Skatteverkets inställning är att prissättningen mellan **Inc** och **B AB** avviker från vad sinsemellan oberoende näringsidkare skulle ha avtalat (armlängdsprincipen) genom att 2002 och 2003 års avsättningar ingick i underlaget. I första hand anser verket att ersättning motsvarande dessa avsättningar inte omfattas av tjänsteavtalet. I andra hand gör verket gällande att tjänsteavtalets villkor strider mot armlängdsprincipen. **B AB** anser att prissättningen är riktig, att ersättningen överensstämmer med avtalet och att avtalet är förenligt med armlängdsprincipen.

Metoder för beräkning av internprissättning

Prissättningen vid avtal mellan företag i ekonomisk intressegemenskap, t.ex. i en koncern, kan under vissa förutsättningar korrigeras skattemässigt med stöd av korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § IL, som gör armlängdsprincipen till en del av svensk rätt. Flera olika metoder kan tillämpas för att kontrollera att prissättningen inte avviker från principen. I OECD:s riktlinjer för internprissättning beskrivs fem huvudmetoder men dessa synes kunna varieras i stor utsträckning.

En metod är att utgå från företagets operativa resultat och tillämpa ett vinstpåslag beräknat utifrån uppgifter från fristående företag. En beskrivning av en sådan metod har tagits in i den senaste utgåvan av OECD:s riktlinjer (pp. 2.100-102). Av riktlinjerna framgår att det är möjligt att använda sig av en sådan metod men att det finns svårigheter. Där anges att en vanlig svårighet i tillämpningen är att beräkningen är mycket känslig för vad som kategoriseras som operativa kostnader. Enligt riktlinjerna är det nödvändigt att värdet av de funktioner som utförs i den kontrollerade transaktionen är proportionellt mot de operativa kostnaderna och att den skattskyldige i de kontrollerade transaktionerna inte utför någon annan betydande funktion som borde ersättas på något annat sätt.

Den sistnämnda beskrivningen kan appliceras på den metod för internprissättning som använts mellan **B AB** och **Inc**.

Har **B AB** och **Inc** följt tjänsteavtalet?

Av tjänsteavtalet framgår att ersättningsnivån ska beräknas på grundval av bl.a. det operativa resultatet. Av bilaga 1 till avtalet framgår att med operativt resultat menas vinst före finansiella poster och skatter. De nu tvistiga kostnaderna ingår i det på detta sätt definierade operativa resultatet. Skatteverket har inte visat att **B AB** och **Inc** skulle ha avtalat på något annat sätt än vad som framgår av tjänsteavtalets ordalydelse.

Kammarrätten finner alltså att **B AB** och **Inc** har handlat i enlighet med tjänsteavtalet.

Är tjänsteavtalet slutet på armlängds avstånd?

Tjänsteavtalet mellan **B AB** och **INC** är särskilt anpassat för att hantera koncerninterna transaktioner och det kan inte antas att företag som är oberoende av varandra skulle ingå ett avtal med en sådan utformning. Detta är inte i sig skäl att tillämpa korrigeringsregeln. Om prissättningen i avtalet avviker från vad företag utan intressegemenskap skulle ha varit beredda att acceptera ska det dock anses bryta mot principen om att avtal ska ingås på armlängds avstånd.

Tjänsteavtalet innefattar en risk för att kostnader som saknar samband med de beställda tjänsterna övervältras från **Inc** på **B AB**, eftersom ersättningen inte är begränsad till de kostnader som avser tjänsterna. Avtalet innebär på motsvarande sätt en risk för att en vinst som uppkommer på annan grund än genom utförandet av tjänsterna redovisas i **B AB** i stället för i **Inc**. De immateriella tillgångarna i **Inc** har dock överlåtits till **B AB** och **Inc** bedriver efter avtalet inte någon annan verksamhet än att utföra tjänster åt **B AB**.

Tjänsteavtalet som sådant sätter alltså inte någon annan gräns för vilka typer av kostnader och intäkter i **Inc** som ska påverka beräkningen av ersättningen än att de ska ingå i begreppet operativt resultat. Någon gräns för hur mycket den avtalade ersättningen kan påverkas av kostnader som inte varit nödvändiga för att **Inc** ska kunna utföra de avtalade tjänsterna åt **B AB** finns heller inte i avtalet. Det gäller t.ex. kostnader som har sin grund i händelser som avser verksamhet som **Inc** bedrivit före det att avtalet ingicks. Det finns dessutom inte någon klausul i tjänsteavtalet, t.ex. en prisjusteringsklausul, som reglerar det ekonomiska utfallet av en påverkan från sådana kostnader som ligger vid sidan av de avtalade tjänsterna. Det framgår också att det enligt avtalet inte utgår någon annan ersättning mellan

bolagen än den löpande ersättningen för tjänsterna. Någon ersättning för överlåtelse av andra risker än de som har med tjänsterna att göra har alltså inte avtalats.

Mot bakgrund av vad som anges i OECD:s riktlinjer (pp. 2.100-102) anser kammarrätten att storleken av risken för sådan ovidkommande påverkan har avgörande betydelse för bedömningen av om tjänsteavtalet är slutet på armlängds avstånd eller inte. Enligt kammarrättens mening kan – som huvudregel – ett avtal som tjänsteavtalet inte anses ingånget på armlängds avstånd annat än om risken varit låg för att kostnader som saknar samband med de köpta tjänsterna i framtiden ska påverka beräkningen. Finns det sådana risker får det normalt förutsättas att en oberoende avtalspart inte hade varit beredd att ställa ut sådana resultatgarantier som avtalet i praktiken innehåller.

I bokslutet för 2001 gjorde **Inc** nedskrivningar och avsättningar om sammanlagt 174 miljoner USD för kostnader för stängningen samma år av en fabrik och för vissa andra omstruktureringar. Vidare hade **Inc** vid ingången av 2002 avsättningar om 155 miljoner USD för garantiåtaganden för tidigare sålda produkter. Det framgår också att bolaget hade avsättningar för krav som avsåg hantering av asbest men inte till vilket belopp dessa uppgick. Alla dessa dispositioner avsåg **Inc**'s verksamhet under tiden innan tjänsteavtalet började gälla och har alltså inte något samband med de tjänster som **BAB** beställde enligt avtalet.

De avsättningar som fanns vid utgången av 2001 avsåg framtida kostnader av slag som typiskt sett är mycket svåra att bedöma och närmare beräkna. Avsättningarna uppgick till betydande belopp. Redan dessa omständigheter medför att det måste ha funnits en osäkerhet i fråga om storleken av de kostnader som slutligt skulle komma att belasta **Inc** och – i enlighet med avtalet – **BAB**'s resultat. Även om avsättningarna vid utgången av 2001 var tillräckliga med beaktande av den information som fanns då, måste det när

avtalet ingicks ha stått klart att det slutliga utfallet var osäkert och att de bedömningar som gjorts skulle komma att behöva omprövas framöver.

Innan **Inc** blev en del av **B AB**-koncernen hade **B AB** utfört en s.k. *Due Diligence* avseende förhållandena i **Inc**. Dessutom hade **Inc** ingått i koncernen under 2001 och **B AB** hade under det året kunnat skapa sig en mer fullständig bild av **Inc**. **B AB** har i målet gjort gällande att bolaget med hänsyn till vad som framkommit vid granskningen inför förvärvet och under innehavstiden innan avtalet ingicks hade ett fullgott underlag för bedömningen att risken var mycket låg. Det kan emellertid konstateras att **Inc** under 2002 behövde avsätta ytterligare 82 miljoner USD för garantiåtaganden och 6,8 miljoner USD för krav avseende asbesthantering. Samtidigt förändrades avsättningarna för omstruktureringar så att resultatet ökades med 5,1 miljoner USD under 2002. Under 2003 avsattes dock åter ytterligare 1,4 miljoner USD för omstruktureringar.

Fastän det gjordes en noggrann granskning vid övertagandet och innan avtalet ingicks blev det alltså nödvändigt att ändra avsättningarnas storlek redan under de två följande åren. Detta förhållande stärker bilden av att det – när tjänsteavtalet ingicks – var mycket sannolikt att ytterligare avsättningar skulle komma att behöva göras eller att de gjorda avsättningarna skulle komma att kunna minskas.

Trots att tjänsteavtalet avser ersättning från **B AB** för tjänster som skulle utföras under avtalets löptid har parterna låtit beräkningen av ersättningen påverkas av hur avsättningarna för **Inc**'s tidigare verksamhet skulle komma att förändras framöver, vilket framstår som anmärkningsvärt med hänsyn till vad som ovan sagts om riskerna med ett sådant avtal och att syftet med avtalet varit att **B AB** skulle betala en marknadsmässig ersättning för de tjänster som **Inc** skulle utföra. **B AB** har inte förklarat varför avtalet fick denna utformning på annat sätt än att **Inc** var avsett att vara, och ersättas som, ett lågriskföretag inom koncernen. Denna invändning har

mindre relevans under övergångsfasen från ett självständigt företag till en helt kontrollerad utförare av tjänster. **B AB** invändningar besvarar således inte frågan hur de risker som under övergångsperioden dröjde sig kvar skulle hanteras.

Eftersom riskerna verkade åt båda hållen skulle det kunna hävdas att de var i jämvikt och att av varandra oberoende parter skulle ha kunnat acceptera prissättningen i ett sådant avtal, trots dess utformning. Sannolikheten för minskade kostnader var dock begränsad till de avsatta beloppen medan sannolikheten för ökade kostnader i princip var obegränsad. Av utredningen framgår också att risken för mycket stora tillkommande kostnader på intet sätt var enbart teoretisk.

Mot bakgrund av det anförda är det styrkt att det vid avtalstillfället fanns en betydande risk för att kostnader som saknar samband med de avtalade tjänsterna skulle påverka den framtida beräkningen av ersättningen. Det är vidare styrkt att det inte funnits skäl för en oberoende avtalspart att acceptera en sådan risk. Kammarrätten anser därför att en oberoende avtalspart i **B AB** ställe inte skulle ha slutit tjänsteavtalet på de aktuella villkoren. Det står dessutom klart att **B AB** kostnader enligt tjänsteavtalet blev betydligt högre under 2002 och 2003 än vad de skulle ha blivit om avtalet hade slutits på armlängdsmässiga villkor.

*Har **B AB** kompensrats för felprissättningen?*

Trots den felaktiga prissättningen kan **B AB** ha ersatts genom det som i övrigt har förekommit mellan bolagen.

Enligt rättspraxis kan det vara nödvändigt att i vissa fall bryta igenom principen om beskattningsårets slutenhet när ett internprissättningssystem ska bedömas (RÅ 1991 ref. 107). Bakgrunden till detta ställningstagande var att det inte är uteslutet att ett prissättningssystem som i ett längre perspektiv är fullt godtagbart från armlängdssynpunkt leder till överdebite-

ring ett år och underdebitering ett annat år eller att kostnader i form av överpriser under en följd av år kan leda till bättre inkomster eller uteblivna förluster i ett senare – kanske avsevärt senare – skede av affärsverksamheten.

B AB påpekar att bolaget under åren 2004-2006 har erhållit stora belopp från **Inc** i enlighet med tjänsteavtalets internprissättningsmetod. **B AB** skulle alltså kunna anses kompenseras för de alltför höga kostnaderna i inledningsskedet av metodens tillämpning genom att den under de följande åren verkade till bolagets fördel.

Av utredningen framgår att **Inc**-koncernens målsättning för **Inc** var att omvandla bolaget till en enhet med begränsade vinstförväntningar och låg risknivå och att prissättningsmetoden som sådan är avsedd att tillämpas mellan ett lågriskföretag och ett s.k. entreprenörföretag som tar de huvudsakliga riskerna. Tanken med prissättningen mellan bolagen synes ha varit att **Inc** operativa resultat inte skulle kunna påverkas av ovidkommande faktorer. Metoden kan därför vara långsiktigt framgångsrik, trots de problem som uppkom i samband med omvandlingen. Det har inte påståtts i målen att bolagen inte i praktiken skulle ha haft det nämnda förhållandet till varandra eller att prissättningen inte skulle vara långsiktigt hållbar mellan bolagen. Enbart det förhållandet att **Inc** ersatts med ett visst belopp i enlighet med tjänsteavtalet tyder inte på att denna ersättning skulle vara alltför hög.

Utredningen ger heller inget stöd för att avtalet om överlåtelse av immateriella tillgångar från **Inc** ska ge ersättning för annat än vad avtalet uttryckligen reglerar. Det har inte heller framkommit något som tyder på att **B AB** på annat sätt skulle ha ersatt **Inc** för den felaktiga prissättningen enligt tjänsteavtalet.

Sammantaget anser kammarrätten att det är styrkt att **B AB** inte har ersatts genom det som i övrigt förekommit mellan **Inc** och **B AB**. Även övriga förutsättningar för tillämpning av korrigeringsregeln är uppfyllda.

*Hur ska **B AB** taxeras?*

Kammarrätten finner att det klart framgår att **B AB** och **Inc** har avtalat om ersättning på villkor som avviker från vad sinsemellan oberoende parter skulle ha avtalat och att dessa villkor har lett till ett sådant oriktigt resultat som ska föranleda beskattning enligt korrigeringsregeln. **B AB** har inte lämnat några uppgifter i sin deklaration som gäller frågan om beräkningen av prissättningen mellan **B AB** och **Inc**. **B AB** har alltså lämnat en oriktig uppgift och ska eftertaxeras.

B AB's resultat ska därmed beräknas till det belopp som det skulle ha uppgått till om villkoren i tjänsteavtalet inte hade avvikit från principen om armlängds avstånd. Skatteverkets beslut bygger på att ersättningen enligt avtalet skulle ha beräknats utan hänsyn till de kostnader som saknar samband med de beställda tjänsterna. Det synsättet är förenligt med korrigeringsregeln och kan tillämpas.

Förvaltningsrättens dom ska alltså ändras när det gäller huvudsaken så att Skatteverkets beslut om eftertaxering fastställs.

Ersättning för kostnader i förvaltningsrätten

B AB har endast till en mindre del vunnit bifall till sin talan, nämligen genom att skattetillägget undanröjdes i Skatteverkets obligatoriska omprövningsbeslut. Målen gäller dock en svårbedömd rättsfråga i vilken det inte finns någon vägledning i form av prejudicerande avgöranden. Enligt kammarrättens bedömning har frågan i målen betydelse för rättstillämpningen. **B AB** har därför rätt till ersättning för kostnader i förvaltningsrätten. Det yrkade beloppet har inte ifrågasatts och får anses skäligt.

Skatteverkets överklagande i denna del ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 3).

